

① पेज - 22 $25 \times 11.3 \times 0.2 \text{ c.m}$

मविमात्रापं प्रमाणमिवोलक्षत इत्यर्थे तस्य हेला राज

वैदेविविष्णोपसर्ग इति सूत्रेण स्मृतिरिति द्वितीयः

② पेज = 5 1, 2, 4, 5, 6

श्री गणेशाय नमः मोघातोवाच आमर्दसी प्रतं वृष्टि

चतु रंगवत्ताचितः जयंती नाम नगरी तत्र राजा

$26.5 \times 10.5 \times 0.1 \text{ c.m.}$

③ पेज = 2 (81, 86) $30 \times 13.2 \times 0.1 \text{ c.m.}$

विशेषणं आश्रित्यै हेदेव प्रतिमा संमिन्नामृत धुदप

पदवी तस्यामयंगारते प्राप्नोति तथा लुचयो दत्ता निहित

66

श्री गणेशाय नमः मां धानोवाच - प्रामर्दकी व्रतं ब्रूहि महापातकना
 नं सरहस्यं मुनि षोडशोत्तरहस्यफलद्वयं १ वसिष्ठ उवाच - अत्रैवोदाहरं
 तीममिति ह्यसंपुरातनं यथा मुक्तिर्मेव प्राप्नोति आधोहिंससमन्वितः
 २ वेदिशं नाम नगरं दृष्टुं पुष्टं जनाकुलं ब्राह्मणेः सत्रियैर्वैश्यैश्शूद्रै
 र्असमलंकृतं ३ लुचिरं मुनिशार्दूलं ब्रह्मघोषसमन्वितं ननास्ति
 को न दुर्वृत्ता ह्यस्मिन् पुरवरे सदा ४ न त्रसोमाद्दधो राजा विख्यातस्त

९

प्रतापवान् राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः नागाद्युतवतः श्री
 मान्दशास्त्राचार्यपारगः तस्मिन्शासति धर्मज्ञे धर्मात्मानि नरां प्रभो
 कपरागैर्नैव कुत्रापि दृश्यते नैव निर्द्धनः सुकालः होममारोग्यं तस्मिन्
 राज्यं प्रशासति विष्णुमेतः सदा राजानस्मिन्पुण्यरेजनाः हरिश्चा
 यनश्चैव राजा चापि विशेषतः ते मुक्ता नैव कृष्णं च शुकं वा
 दशीं मुमुचुर्जनाः सर्वधर्मान्परित्यज्य हरिभक्तिरमा जनाः

२

ला न्वितं चैव जांबूनदसमन्वितं न त्रजागरां च कुर्जनाः सर्वे च शक्ति
 नः रत्नसिन्धौ वकास्ते न व्याधस्तस्यानमागतः दुधा प्रमपरिव्याप्तो
 निष्प्रासतिः प्रवसः निव सप्राप्तो मलदिग्धां गोमहाभारिणपीडितः
 कुटुंबार्थे जीवघाती सर्वधर्मवर्हिः कृतः जागरंतत्र सोपश्य दामर्द
 व्याधुध्यान्वितं दीपमालाकलंदृष्ट्वा न त्रैव निवसादसः तमेतदिति
 संचित्य प्राप्तो विस्मयतां मेरुं ददर्श कुंभं न त्रस्य देवं दामोदरं तथा

3

२

हरिभक्तिरताजनाः एवं संबद्धा जगत्सु बहुजनसत्तम जनस्य सौख्ययुक्त
 स्य हरिधर्मस्तस्य च अथ कालेन संप्राप्ता द्वादशी पुण्यसंयुता फाल्गुन
 स्य सिते पक्षे नास्तास्तानर्द्धकी भवेत् तामवाप्यजनाः सर्वे सवालस्य वि
 रान्तप नियमं चोपवासस्य सवेचकुनरां प्रभो महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्ना
 नं कृत्वा वहिर्जले नञ् देवालयेषु राजालोकाश्चापि महोत्तमा पूर्य कुम्भमव
 स्थाप्य षड्विंशतिसंयुतं पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधादिवसितं दीपमा

४

महीपतिः उपाधाय तरोर्नूलमेकाकीसंहनेवने अत्रांतरे म्लेच्छगणाः
 पर्वतांतरवासिनः आद्ययौतत्रयत्रास्तेराजा परवत्तादनः कृतवैरा
 क्तनेराज्ञा सर्वदेवोपनापित्तः परिवार्यतस्तस्युराजानंभूरिद
 क्षिणा हन्यतां हन्यतां चायं पूर्ववैरिविरुद्धधीः अनेन निहताः पूर्व
 पितरोभ्रातरस्तथा पैत्राश्च भागिनेयाश्च मानुलाश्च निपातिताः निः

नमनयो यज्ञेनाम्नाचसुरघोवली नेजसादिभ्यसदृशः कात्याचइसमप्र
 भः पराक्रमोविष्णुसमः क्षमयादृष्टिबीसमः धार्मिकः सत्यवादीचविष्णु
 भक्तिपरायणः ब्रह्मयज्ञः सत्यवादीप्रजापालनतत्परः यजते विवि
 धान्यज्ञान्सराजापरदर्पहा दानानिखिविविधान्येवप्रदहति सर्वदा.र
 कशमृगयायाजोदेवाभ्यर्गपरिच्युतः नदिशंनैवविदिशंबेति तत्र

५
 ७
 ५
 सः शरीरतः निःसृता प्रमदा त्वेका सर्वाभिरा भूयिता दिव्यगंधसमापु
 क्ता दिव्याभिरा भूयिता दिव्यमात्मा समापु क्ता भुक्टी कुटिलानना
 सा च सुसिङ्गाने जाभ्यां वमनीया वकं मुहुः चक्रो घनकरा चैव कालरा
 त्रिरिवापरा अभ्यधावत्सु संक्लृष्टा म्लेष्टा न न्यतः सहाः निहता प्रततो
 दैत्या म्लेष्टकर्म रत्नस्तया ततो राजा विबुधः सन् ददर्श महदद्भुतं हता
 न म्लेष्टगरा न दृष्ट्वा राजा चिन्ता मवाप सः इमे के निहता म्लेष्टा च

का सिताञ्च स्वस्थानाद्वि सिताञ्च दिशो दृष्टः एतावदुक्तानि सर्वे न जहंतुं स
 मुघनाः पार्श्वेऽप्यदिशोः स्वर्गैः वारो धनुषि संधितैः सर्वे नैरिगं रास्ते
 च राजानं हंतुं मुघनाः सर्वा रीशस्यारिणः समा इव नित्ये शरीरं प्रवि
 शन्ति न तस्य ते चापि सर्वे हन सत्त्व संघा न्नेष्ट्या बभूवुर्गन्त देहजाताः परा
 पिचलितुं न त्रनशे कुले न मोक्षं शस्त्राणि कुंठतां जग्मुः सर्वे ह्यहं न चे
 न सां दीना बभूवुस्ते सर्वे जेतुं हंतुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य रा

8

६६ शीमलकीर्तनं नदग्रस्थांश्च दीपकान् वैष्णवं नदरख्यानं शुभ्रावपठ
लान्तरां रकादश्यांश्च माहात्म्यं श्रुत्वा च धुधितोयिसन् जाग्रतस्त
स्य साराजीगता विसमयचेतसा नतः प्रभातसमये विविधुर्नगरं जनाः
आधोपिग्रहमागत्य धुधुजे प्रीतमानसः नतः कालेन मदुता त्याधः पंच
त्यमागतः रकादश्याः प्रभाते नरात्रौ जागरणस्य च राज्यं प्रपेदे सा
म्राज्यं चतुरंगबलान्वितः जयंतीनामनगरीतत्र राजा विदूरथः तस्मा

10

श्री. कु.

८१

विशेषणं आश्रित्य हे देव प्रतिमा संभिन्ना मृतपुद पञ्चद्रास्ते विलोः पद
माकाशमेव चरणमाश्रित्य देहस्य पक्षे उपनतं संपन्नं दिव्यपदस्याभिमु
ख्यं येषामेवं भूताः संतस्त्वदास्य रूपे सुहृदि मित्रे नूनं लावण्यस्वरू
पस्य पुण्यस्य निचयं वित्यस्यामि हिरंस्वर्यं प्रतिपांति इत्यन्वयः मंत्रलि
गादिति न को न को भवति जायमान इति मंत्रसाधर्म्यादित्यर्थः मंत्र
स्यात्मा नांतरसि दार्थ्यनुवादकत्वादाह वृद्धीति श्रुतीति तत्सु कृत
दुष्कृते विधुनुते तस्यापि याज्ञातयः सुकृतमुपेक्ष्यति आश्रित्या दु
कृतमिति कौशीतकी श्रुतिरिति स्यावद्धि वेत् मनस्तावदादि
त्यंगकुतीति स वापुमागकुतिसतत्र विज्ञप्तिं पद्यास्य चरुस्य एव
नैनस ऊर्ध्वकामेतस आदित्यमागकुतीति च श्रुतौ शारीकेति श एव

८१

अमंगुलमंगलीलाः गुणः सौभाग्यदयः ततश्च अत्र कुतितिदोदासी
 नत्वरूपाख्यानमात्रमिति श्लिष्ट विशेषणत्वभेदः एवं चेति उक्तोदाह
 णेष्टुप्रस्तुतपरस्याप्रस्तुतवर्णनस्य विरूपत्वे सतीत्यर्थः विभाषेतिपि
 नतः सक्तोपेऽरोशते वैरं विभाषोदासीनोनाभवंतिते कदो न एते उद
 र्चिषमन्ति निक्षिप्यामि मातुतं पवनाभिमुखं शरते निद्रां कुर्वती
 त्यर्थः सौहार्दोति सौहार्दनिमैत्राण्येव स्वर्णरेखा इति रूपकं तासां प
 रीक्षणेनिकषोपलः परोक्षमिति संक्षिप्तः कोष्यतीत्यन्वयः अं
 केति नृगलांश्च न इत्युच्यते इति शेषः निष्ठुरं क्षिप्रानि निरस्तानि मृ
 गण्यानि येन तादृशः केशरी सिंहो मृगाधिप इत्युते इति शेषः ह्यो
 ति ह्येतो गंभीराणां खन्यां गते खस्याकाशस्य नीलिमायेनेति मंडल

दी. क.

८६

3

मवाबुकाकर्पूरं दणं दीपकपतांधने एवं करतलेधाररूपेणासितं जलंतमा
 यः पिंडपतितजलवत्सं लीयते तापातिशयाच्छोषं प्राप्नोतीत्यर्थः उ
 दाहरणद्वयेकार्प्यं निबंधनतं व्यक्तं न तत्रापामिति द्वयोरपि वाच्यत्वादि
 तिभावः अपामित्युपलक्षणम् अत्र प्रस्तुतप्रशंसापिनेति बोध्यं किं कृत
 स्तर्हितत्रचमत्कारोऽत आह किंत्विति परीतिरन्नावल्यां स्वविरहानुरा
 याः सागरिकायाः शयनमुपगतस्य राज्ञः इयमुक्तिः इदं नलिनीपत्रर
 चितशयनं कशां ग्याः संतापं वदत्यनुमापयति किं भूतं पीनस्तनजघ
 नसंगादुभयत ऊर्ध्वो भागयोः परिम्लानंतनोः कशमध्यस्य परिमि
 लनं संपर्षमप्रप्यांतर्मध्यभागे हरितवर्णं एवं प्रकर्षेण शिथिलयोर्भुज
 योरद्वये श्रलनैश्च व्याप्तः विषमोभूतो न्यासोरचनापस्य तादृशमिति

राम

८६

५
 दशः सखाकाश्चित् भाविष्यति तृतीयं लोचनं भाले भाविष्यतीत्यर्थः तदेकदे
 शतमेति शिवरात्रिर्निरुद्धात्म्यप्रपुक्तहेतुस्तच्च वर्ण्यत्वे तदाच्यं ३ द्वादशतका
 व्यवच्यं एवं चैकदेश्येकदेशाभावसंवापि निवंधनत्वमात्रदर्शितं बहंतीति
 किमिव प्रवृत्तानां केशपाशरूपां पकारदीप्रीनां समूहेर्वंदीकृतं वा
 लार्ककिरणमिव सरणिः केवत्त्वद्वयनसौंदर्यं लहरीणां परीवाहुरूपा
 स्नातसः सरणिर्गवेति परीवाहो जलनिर्गममार्गः न लोकासः परीवा
 ह इत्यमरः अंगेति विरहिसंतापवर्णनं अंगसंबद्धं मृगास्त्रकांडं भ
 गेभ्यो विशेषरहितां तत्समारुचिं कांतिं श्रूयते प्राप्नोति तापातिशयेन
 मालिनीभावात् नासामौक्तिकं श्वासानिलादत्तुष्माद्येतोरिंद्रनील
 मणेः पदवीं तत्साम्यं गाहते प्राप्नोति तथा कुचयोर्दत्तानि हिता इयं हि

तमपिमान्नाद्यप्रमाणमेवोक्ततत्पर्यं तस्महेलागजआह एवंचलोकेअन्यशाखास
 चदीर्घादिष्वप्येवमात्रेवोदात्तेतिभावः मतान्तेति प्रातिशाख्योक्तमतापेक्षयेतरवेदलो
 कसाधारणमतान्तेत्यर्थः कथंचिदिति लक्षणोत्तशपरमिदे भाष्यतोदृष्टिगतैरेवप्रती
 तेरितिभावः अन्तेति नोदात्तसुरितोदयमितिनिषेधस्त उदात्तानुदात्तस्यसुरितइत्य
 सैवानन्तरस्येतिन्यायादितिभावः आस्पशब्देनकथंतदवयवतात्त्वादियद्वहणमतत्रा
 ह आस्पभवमिति प्रशब्दवलादिति प्रकृष्टोपलः प्रयत्नः प्रकर्षश्चवर्णोक्तव्यवहित
 प्राकालिकतत्पर्यइति चकारेणेति अत्रयथानामिकायास्यानन्ततदन्तत्रनिर्दिष्टम्
 नततत्कालेति पक्षसिद्धाद्युक्तार्थान्वादत्ते नात्रशास्त्रप्रहृत्यभावादिति नामिदं
 दिति ततश्च गोभुङ्गानित्यादौचतजश्वानुनामिकेषु भयभावोनस्यात् नचातिदेशा

रा २.

११

नरवदस्यापि त्रिपाद्यं प्रवृत्तौ न दोषः स्यादसमाध्यायमपि पूर्वप्रतिपरासिद्धात्तापत्तेः मा-
 येपाठसूत्रस्य च सामर्थ्याश्रयोतु विनिगमनाविहारेति याद्यामप्यप्रवृत्तायतिरिति भा-
 वः रोरित्यस्य प्रसंगादिति सिद्धेः सिद्धत्वारोपात्तसूत्रोदाहरणसंयत्तैपरत्वाहलक्ष्ये कार्यं च प्र-
 तेरावश्यकतया परत्वात्त्रैपादिके कार्ये जातेतत्राभावप्रतियोगित्वाभावेपि देवदत्तह-
 न्तरदत्तन्यायेन स्थानिभूतरोरभावाद्दृष्टिवेत्यस्याप्राप्तिरिति भावः स्पष्टं चेदं प्रकृतसूत्रे
 चः परस्मिन्नित्यत्र षत्वत्तकोरसिद्धइत्यत्र च भाष्ये तथा चेति शास्त्रस्य तद्व्याप्यकार्यस्य च
 शास्त्रजनज्ञानवेलायामसिद्धत्वाभावे रोरित्यादेः प्रसंगाच्चैत्यर्थः व्याकृत्येतेति न च समा-
 पि पूर्वपरपरयोः पूर्वपरशास्त्रजन्य बोधविषयकार्यलक्षणापाशास्त्रपदकार्यासिद्ध-
 त्वमिति वाच्यम् लक्षणायां मानाभावात्फलाभावाद्द्वोरवाच्च न च मनोरथे दर्शनाभाव

लोप

३
रूपे लोपे भावोपस्य दर्शनं रूपे तेन न दोषो अभावाभावस्य प्रतियोगिद्वयत्वादित्यत आह
अनुरागादि अदग्र औ अदग्रस् इत्यवस्थायो जातस्योत्तमसपादसमाध्यायी स्थकार्ये
स्यामिद्वत्वेऽपि पूर्वरीत्या काराभावेन पररूपाद्यनापत्तिः यत्तस्यामिद्वत्तन्निषेधसाम
र्थ्यादेतद्विषये उक्तन्यायाप्रवृत्तिरिति चेत्तेन शास्त्रासिद्धत्वेमेव ज्ञापयिते युक्तम् पर्वशी
भावात्पूर्वमदसोऽमेरिति मत्ते दात्परे काराभावेनैतदिति सूत्रमपि व्यर्थं सदत्रैव ज्ञाप
कमस्तु न च तौ सदित्यादि निर्देशोर्देवदत्तहन्तृहन्तृन्यायोऽनित्य इति वाच्ये हन्ते देवदत्ते
तद्धन्तारिहन्तेऽपि नोन्मज्जनेन जीवने हन्तारिपेतुस्तरो हन्तृमुद्यतस्य हन्तेनेह बु
वनसंस्पृशेति न्यायशरीरे तावित्यादौ हृद्विहन्तः पूर्वमवर्णो दीर्घस्य हन्तेनोचतमसजा
तीयप्रसंगमात्रेण तद्धननस्थानी पालक्षेप्रवृत्तिरिति न तत्रास्य न्यायस्य विषय इति नास्या

श २.

१२

नित्वेवोथनासंभवात् स्पष्टेचेदेसादिष्वसर्वेति सूत्रेकेपदे प्रवृत्तेन निरधिष्ठानागोपासंभवे
 नहननसजातीयप्रयोगकार्यप्रवृत्तमावश्यकमेवेत्यन्तत्रविसरः यमस्तुति विदितंका
 र्यमित्यथाहोरेगोरवाच्च किंच निपादीशास्त्रे तद्विविधानेकरणेन तदधिकरणं निपाद्य
 विद्यमानेन शास्त्रेभविदितकार्यमिति व्याख्यानेत्यतस्तत्कृतेत्यपि बोध्यम् लोक
 प्रसिद्धेरिति त्रिभिश्चमयमेव गौरिति भाष्यपर्यालोचनकालगच्छेत्पादीनामप्यनादि
 त्वमिति भावः उच्चारण इति यादमात्रिकाविमाविति भावः खनेवेति अर्द्धवृत्तद्वयात्मक
 लिपित्वादिति भावः श्लाविति ऋत्वेऽत्रोऽतिस्थिते ऋत्पक इति प्रकृतिभावेन दीर्घा
 भावेऽगोयणि श्लावित्यस्य सिद्धिः उच्चउलच ऋत्वेऽतिपाठः श्लोरिति पाठे आगन्तु
 नाकारेण निर्देश इति बोध्यं तयोर्वर्णयोरिति एरण्गणेति निषेधस्तस्य हीसमासस्य

स्पेतिवदिदमपि स्यान्नियमार्थमिति तदाशयः तत्सर्वभाष्येति द्वयोर्नियमयोः सार्वथा
 लुकेत्यादावविरोधेनेऽन्यस्यान्यस्येत्यर्थोवाच्यः अन्यस्येकइतिवा अभयथापि द्वयोः
 विशेषणविशेष्यभावसत्वात्तच्छेषपक्षेऽप्यवसानम् स-अलौन्पस्येतिनियमः शेषोवि
 शेषणमस्येति तदर्थः तस्यालोऽन्यस्यायेविशेषणमितिवा एवेचमिदेर्गणइत्यादौपर
 स्परविरोधादनयोस्सागेसर्वादेशागणापत्त्यातद्विरोधइतिभावस्तदाह तच्छेषपक्षमिति
 द्व्यणोद्धारस्त्विति मिदेरित्यत्रमिदंमिदिस्येतिव्याख्यानान्नदोषः पुनान्येत्यत्रपुकिअ
 नोलक्ष्यीउपयेतिव्याख्येयमित्यादिभाष्यद्व्यणोद्धारस्त्वित्यर्थः नचपापपतिद्विमापतीत्या
 दौदोषः गणेकतेहृद्यावृषसिद्धेः अतएवसमयाच्चपापनार्यमितिनिर्देशः संगच्छतेत
 दादशब्दकोक्तमेस्पष्टीकृतोस्माभिरिति ननेवेतर्हि किमर्थः प्राचोपक्षउपेक्षितइतिचे

श. २.

२०

लक्ष्मणलक्ष्मणदोषोऽक्यपरिभाषानुपस्थितावनिर्गल्लेखान्नास्ति नमिन्पादौ मणनिषेथानापतिभि
 योऽपेक्षित इति क्रोः कित्स्वानिर्गल्लेखान्तेपि मणनिषेधप्रवृत्तिज्ञापकताप्रयोगोत्त
 स्पदोपस्थितेज्ञापकत्तमेवोचितमिति दिग् उत्पादाविति आदिना क्लृप्तं लक्षणोत्तम
 अदितो नमिन्पादि च अचोः संभवादिति नमो मिते तु जानानीत्पादौ चरितार्थमिति सदा
 दावन्त्यस्यैव स्यादिति भावः दीर्घः सिद्ध इति तच्छब्देन यस्य विहितः समसमुदायः परामृ
 ष्यत इति भावः पद्यपि तस्यात्पाद इति व्याख्याने भवितेत्पादौ तासावयवे टोलक्ष्मण
 गावयवत्वेन प्राप्तस्य मणस्य दीर्घीवेदीति निषेधारेभेन लोकव्यवहारेण वावय
 वस्य सामुदायावयवत्वांगीकारादत्र न दोषस्तथापि न व्याख्याते पंचार लीनीत्पादौ
 परस्य विभज्यात्वाख्याने उतरपदस्यापि नोत्तत्वापत्ता विगतेतिसरानापत्तेरिति स्पष्टे

भाष्यादौत्रपणीत्यलक्षणं तातापिंडानामितिनलोपसिद्धेस्ताता नैत्यर्थे शेषान्दसी
 तिशैलोपेतउदाहरणं स्थानेनेति स्थानशब्दार्थेनेत्यर्थः तन्निवृत्तितसंवन्धः षष्ठा
 र्थो ननुतद्वयः संवन्धस्तदर्थइतिअनेनधनयति एत्वमिति व्यधिकरणवद्ब्रवीद्विहिर
 प्यतं चेतिवोध्यम् अणप्रमाणेति प्रमाणस्य ह्रस्वादेर्गणतेनापि गोवलीवर्दे त्वप्ये
 नापिष्टथगतिः अणशब्देनोक्तत्रितयातिरिक्तथर्ममात्रेतेनानन्तर्यमेवैतयोरान
 न्तर्यमित्यादिस्थानेनरतमसूत्रस्यभाष्येणानविरोधः अन्तरतमाभावपवगणवि
 योक्तकाराकारयोसादृश्यमितितदर्थः वास्यानोविवारादीनांसादादृणांस्वतिते
 योपचारिकेगणतेवोध्यम् अन्तरणमिति अवीत्यादिसम्प्रत्यनार्थकस्यसतंत्र
 तच्छब्दस्यनिर्देशः नस्वतृपपरव्याख्यानात् वङ्गलक्षसंस्कारान्नरोथाच्च सम्प्रसीत

१
 गेभुवः प्रयोगश्चास्तेरित्यनेन प्रतिपाद्यते न तु सतो निवृत्तिः शब्दादित्यत्र प्रसंगात् किं
 न प्रसक्तबुद्धेरवनिवृत्तिः तत्र सकारबुद्धेः प्रकृतेः सोऽप्रतिष्ठा असंभवाद्भाविन्याग्रह
 णं सकारोच्चारणसामर्थ्यादिति भाष्ये स्पष्टं तन्निवृत्तिश्चासौऽभावात् अथ सामः स्या
 नित्योत्पादकमिस्थानिवत्त्वेन साऽस्तमेव न त्वास्तमेव तत्पत्वात् तत्वाकमित्यादौ प्रत्य
 योन्नयदयोरिति सूत्रभाष्योदाहृते आकस्मिकभावो सिद्धौ आसौ वसन्तस्य
 हार्यारोपेण देशः आदेशस्यास्ताभावाच्चात्र न तु इति न च यत्र भावी सुदृते त्रै
 वायं सामोभावित्वस्य सर्वथा डुरुपपादतादिति भाष्यविरुद्धकल्पना व्यर्थेति
 दिक् किं त्वर्थपराविति व्याख्यानमत्र शरणं द्वयोरेकस्य वचने बोधने समर्थ
 योर्युष्मदस्मदोरिति वाच्योर्थः भूतपूर्वेति जहत्स्वार्थहृत्यभिमानेनेदम् साम

श २-

१३५

र्थी
 देवतदायादिति उभयगतिरिदृशास्त्रेभवतीतिसंख्यासंज्ञासूत्रस्य भाष्योक्ते श्रेतित
 त्वंअन्यथाद्ययोरेकस्मिन्नित्येवयुष्मदादिविशेषणतयामिद्वेवचनेग्रहणसाम।
 र्थकांडदृपपादमितिबोध्यम् वाथादिति आकस्मत्यतिकालेत्पलोपाभावेनस
 दोऽसत्वादितिभावः नचेतज्ज्ञेयतेइति सर्वनामताभावादितिभावः योग्यताचला
 चेति आत्मसमभिव्याहारेयुष्मदस्मज्ज्ञातयेवसंभवादितिभावः साहित्याभ्युपगमा
 दिति समूहाभ्युपगमादित्यर्थः क्वस्त्विति तेभ्योलिट् इतिनेषथादितिभावः उभ
 यत्रतल्लेवेति एवंचपूर्वमाम आकस्मिततः सृष्टितद्विशिष्टस्यपुनराकम् सत्त्वा
 गोणत्वेतामप्यव सूत्रेसकारग्रहणंतसद्विशिष्टपरमितिभावः एवंचपदोक्तस
 माहारश्चंद्रेपिगोणेआकस्मस्यपाद्यस्यपदस्यसद्विशिष्टेलक्षणमसहमानैस्त

दीपैर्योक्तं प्रकाशं तस्मिन् सद्यः पञ्चाक्रियेव पराक्रियेति न्यायेन दुष्टमिति बोध्यं
 ननु वदति वस्तुतस्तथादिना फलैक्यमिति तत्पक्षेऽपि प्रथमप्रवृत्तौ वपर्यवसाता
 दिति भावः स यतीत्यस्येवं तदीये रक्तमिति शेषः एतेन साम्यदस्याम्येदेन तं
 त्रमसादृष्यात् सादृष्यस्येव तद्दीजते यादृयादिभिः फलैः पूर्वतन्त्रकृता ततः
 स्यदेन समासेऽभयोरपि तत्संबन्धवोधापत्तिः किंचैवं समिगोणोत्तरादपि तत्
 मशक्यः न च सामादितस्यामस्याकमित्यर्थः गोणोत्तरदितस्तदितस्याप्याकमि
 ति वाच्यम् प्रथमप्रवृत्तौ वेत्तादेरसंगतयेत्तत्तत्रैव मर्थस्य निवृत्तपणितमा
 शक्यता चेति वस्तुतस्तथाद्युत्तरसंगतेत्यप्यासम् अस्यापि ग्रन्थस्य परमता
 न्वादते तदुष्टेऽप्यदोषात् तदन्ववादफलं च तेषां परस्परविरोधप्रदर्श
 कि

शर
१३६

नतदेतत्सकलधनयन्परमदृष्टान्मुपसंहरति स ^वर्थे ^{१२}ति अत्रनदोतिहतिस्तु
र्वमुपपादितेतिदिक् नतपदस्येत्यधिकारेयियुष्मदादिद्वयस्यविभक्त्यविशि
ष्टस्यपिभ्यामादौसंभवादिशिष्टयोरित्यर्थालाभः षष्ठीद्वितीययोरसंभवेन
पदावयवयोरित्यर्थालाभेपित्तुकार्थेनमानम् नच पदावयवत्वस्याप्य
भिचारित्वेनतदनुवृत्तिसामर्थ्यात्तदर्थलाभः तदनुवृत्तेस्तत्रावश्यकत्वे
नसामर्थ्यायोगात् अतश्चाहसर्वस्येति तत्सामर्थ्यायुष्मदाद्यैकस्यसर्वस्य
पदस्येत्यर्थइतिभावः अतएवयुवाभ्यामित्यादौप्रकृतिभागस्यनञसहाये
एवमप्यदेशिवद्भावप्रवृत्त्यायुष्मदावयवकत्वाभावाच्च एकाद्विर्वर्तन्याये
नसमवायेवतत्प्रवृत्तेश्च अतितवेत्यादीनांतुनतेइत्याद्यादेशाःषष्ठादेःप्रा

वयव ४

च २

निमित्तकत्वेन लोपस्य बहिरंगत्वाच्च अर्थनिमित्तकवहिरंगत्वस्याभावाच्च नाप्यये लाणि।
 णिकः नकारजावनसारयेचमोमूलिधातुषु सकारजः शकारश्चेषाद्वर्गस्तवर्गज इति मि
 १८ पुक्तोक्तेर्भाषुलाक्षणाकानामपि दर्शनेनेतद्विषयेतत्परिभाषाया अप्रवृत्तेः आतोयातो
 रित्यत्र प्रतिपदोक्त आकारिण्यस्य तदतिवक्तुमप्यशक्यं य इत्यसिद्धापत्तेः यश्चेन्नो
 तीति विदुः विद्वन्नोरित्यात्वे आतोनाप इति वार्तिकमतेन विकल्पार्थकनिपातवादात्
 स्थानात्तत्प्रातिपदिकत्वाभावात्सर्वभावेयदत्तानां प्रतिर्दोषः क्रियात्वे च साध्यत्वे
 न प्रतीयमानत्वे साध्यत्वे चोत्पाद्यमानत्वेमेवेत्यन्यवित्तरः हि तदुत्पादि पप्रोक्रियाम्
 मानाधिकरणत्वालिङ्गाद्यनव्ययीत्वाच्चैतदर्थस्य क्रियात्वमित्यभिमानः येषामप्य
 येषु पाठस्तत्प्रातिपदिकत्वेऽप्यकजर्थः स्यात् यते न तेऽप्युपाठसामर्थ्याद्वातुताभावस्त

त्र

श ५-

१५

१५
 यास्तं नन्वेष्टानक्रियावाचकत्वमतग्राह्यमित्येति कालोपिधात्वर्थपदेति नक्रियावा
 चकत्वहानिस्तस्यथातत्वे आदेचउपदेशइत्यातं स्यात्तद्वानेमिति केयातत्वमिमित्रके
 चेति स्पष्टमेव अत्र प्रत्ययस्यैवथाततायति वीथ्या तिङन्तस्य त्वपदेशाभावान्न तत्र
 शक्तिरित्याहुः ननु षष्ठे तत्र सूत्रे थातग्रहणं संबन्धउक्तोभाष्ये इति नत द्वातत्वं
 निमित्तं के किंच अशितीति प्रसज्य प्रतिषेधोपि षष्ठ्ययोग्यस्यैवात्वविधानात्
 त्वप्रशक्तिः अपि च वासादृश्यमन्यानमिहितक्रियावाचकत्वेनेति दोषोः तग्राह्येति
 सूत्रशेषभाष्योक्ते द्वाणवयनिवहयतीत्यादिषु थातत्वे शास्त्रविषयतया साधुताया
 त्तिरिति वद्वा वृत्तयेतदिति भावः उदित्करणेनेति इदमुपलक्षणम् तत्प्रकृतिकह
 न्यन्तवादेनाङ् विधानेन सार्वथातके परे विकरणाविधानेन च थातत्वं क्राम्यत्वं त्रपदि

तयोर्नयमजेरित्यत्रप्रवृत्तयसः प्रतिप्रतीनां चकेषोचिदात्तधिकरं विहितकार्ये
 श्यत्वाद्योप्यम पतैश्चस्थितस्यतेषां पाठस्य भ्रंशो नुमीयत इति भावः मैत्रेयमाथव्या
 सः संमतसाध्यमाह वङ्गलमिति सम्पत्तिरिति नचलव्यमृषिनयतिपशुमन्यमा
 ना इतिनिर्दोषमिति सानसारपाठात्तत्रप्रशिवति लक्षविभक्तिकंसत्त्ववाचीतिवा
 च्यं लोथमित्यनवगतमि तितद्भाष्योक्त्यातन्मात्रनिर्णीयकनिरुक्तेपशुशब्दो
 न्यथापाठेनमानाभावात् सप्तवेदप्रकृतसूत्रेहरदनग्रन्थेदृशायातौमाथवग्रेयेवेति
 दिक् वामनोष्येवमिति तत्रहिडुस्मान्नइति तेनात्ममिति इति संज्ञाप्रकरणे
 तियद्यपितदनस्यैवसिद्धेसामर्थ्याभ्यच्छब्दव्यापाराश्रयणोनलभ्यते मूलोक्त्या
 लयापिमन्द बुद्धिसाधारणेनस्फुटत्वायैवमेवोक्तं सइति अत्रनैवस्मादितिभावः

६३

श २-
१६

इममिति अत्रेकारेणैव स्यान्न त्वन्यस्येति भावः **सोऽर्ल** गिति अतएव दीर्घेनेति तादृशं चेत्
 उक्तं इति पदे चेत्पर्यः अनेन अत्र सूत्रे यदोपस्थितिपक्ष इति सूचयति अचो ज्ञानिनाम्
 एतादृशोक्तनाम्नां प्रवृत्तिः लिंगस्य श्रुत्यपेक्षया उर्वलत्वेन प्रथमतः श्रोताच्चाद्यर्थः
 दितवाक्यार्थवोधे निवृत्ते निर्दिष्टस्थानिकत्वेनोपस्थितस्यापीकपदं वाक्यार्थेऽनन्तरः
 सार्वथात्वे केत्यादौ तदुपस्थितिं विना स्यान्वाकांक्षाशान्त्यभावेन बोधपवनेति विशेषः
 एवं च पदश्रुतिनिमित्तेषां पदैकवाक्यतया न्यवर्त्येण स्थानवशीतनिमित्ते उपस्थित-
 लोन्त्यपरिभाषायाऽनन्त्यस्य गणत्याहृतयेवाकौकवाक्यतयान्वय इति बहिरंगस्य
 दाह उगन्ताङ्गस्येत्यादिमिदं सृज्यारवयवेति एवं च स्थानवशीताभावनिमित्ते लो-
 न्यप्रवृत्तेरेवनेति भावः नियमार्थमिदमिति तत्र द्विधायकैर्विहितयोर्मणहृद्गोरेवनेति

योगसंभवापीतिभावः पत्रसाध्यइति पतत्रयोगद्वयज्ञापकसाध्यइत्यर्थः प
 तच्चाकरस्येति सन्निहिततात्साक्षाद्विधुदेष्यत्वेनप्राधान्याच्चेतिभावः तत्रसा
 मर्थ्यादिति कात्पूर्वस्येतिशास्त्रसामर्थ्याककारेणव्यवधानंसस्यतेआवकार
 योस्त्वकादेशोक्तोऽचःपरस्मिन्नितिस्थानिवत्वेनाकारव्यवधानेपिश्रोतमव्यव
 धानेगृहीताप्रवृत्तिः अकारशब्देनात्वज्ञातिग्रहणेतैनेतिकेत्यादावकारश्च
 यसत्वेपिनक्षतिरितिभावः अतएवतपासयोरितिचरि तार्थम् त्रिचत्तरादि
 ति श्रोतत्रिचत्तरादीत्यर्थः आद्याकरस्येति इदंच कात्पूर्वस्येत्यशेषोऽप्यन्यमान
 विशेषणत्वात्ताव्यवधानोऽप्युपवृत्तिरितिवादिनामतेवोच्यम् वचनसामर्थ्यादि
 ति श्रोतव्यवधानमाश्रित्यैथः अन्यमानस्येति साक्षादन्यमानविशेषणतया

३

शा. २.

१४५

18
वान्दयमानस्येत्यर्थः विशेषणेषु आपीत्यादिषु सिद्धिरिति अस्यैतत्तमिति शेषः अ
नेन तत्तु त्रेयतस्यैव सायकतं वर्णयतोऽत्र चेदेव तत्तु वपूर्वापरविरोध इति भावः
यदित्तं तर्गे तेन स्यात्तु संवत्सराभित्यर्थः षष्ठी स्यात्ते इत्यत्र भाष्ये स्पष्ट इति स्यात्ते
ग्रहणोपार्थमेव तत्तु परिभाषा लभत्वाभावेन सायका संभवात् वृद्धसंज्ञाया
मिकारिभाषानुपस्थितिस्तु मालादीनां चेति सायकात् तद्विप्रस्येऽवृद्धमिति य
युदासे प्राप्ते आरभ्यते अन्वादे इति च निष्कर्षः यद्वा इकारिभाषा च परिभाष
योर्विधीयते तथा ह्यत्र तस्या अप्रवृत्तिरन्वादे इति च तद्विषयमेवातपवा
होपो न इत्यत्र यजादिस्वादपर इत्यस्यान्विशेषणत्वेति अत्र व्यवधानं लाभ इति
षड् इति सूत्रभाष्यधनितं संगच्छते इति भाष्ये तदा सन्निहितत्वादिनैवापीत्यस्या

१९
 कारविशेषणतैववोध्यम् तत्स्यवीयइति वियेयस्यासिद्धत्वेनतद्विशेषणासंभवा
 दितिभावः अनाशंकमेवेति श्रुतेनान्वयसंभवेऽश्रुतेनान्वयायोगादितिभावः
 लक्षविसेवादमप्याहरयेत्तादि तत्स्यलामादिति कौतात्प्रत्ययादितित्वनार्थः
 क्षिप्रकादीनांतिषेयस्यव्यर्थतायत्तेः अपवादेति येननाशान्तिर्नयिनवाथकवि
 षयेतेनैवन्मायेनवाथसिद्धेरितिभावः प्रत्ययस्यैकेइतिप्रत्ययेकीत्येवयुक्तेनपा
 संयोगितिज्ञापकात्कादौप्रत्ययेइतिनार्थइतिवोध्यम् एवंचाप्यस्यप्रत्ययस्यक
 कारपरस्पचातइदित्यर्थः तत्रसामर्थ्यादाप्यरत्नोक्तकारव्यवधानंसादव्यमे
 वेतिभावः विग्रहइतिदक्षिणापश्चादितित्यक् अन्यथा दिग्वाचकस्यापिग्रहणे
 चेनसाहचर्यात्पागेमानाभावःसंगृहीतः इहाभावादिति अकचःसत्तादिति

पृ २-

१४६

भावः प्रचारविशेष इति वर्णयत्वाद्वा दयेतीति युत्पत्तेः जागृक्के इति स्थाने यदा भा
 वेप्यं तदंगत्वात् स्थानसंबन्धेनैव लाभ इत्यपि बोध्यम् प्रतिपदोक्तस्येति स्त्रियामि
 त्यधिकृत्य विदितस्येत्यर्थः विशिष्यतस्तदनुपादानात्कथं तलाभ इति चिन्त्यम्
 उच्यंतीति तद्भाष्यादावदर्शनादयुक्ते शुभेयाः विच ततः क इति नदी संज्ञाह
 त्रस्य भाष्यप्रामाण्यादादन्तेभ्यः क्विपोऽनभिधानाद्वियुक्तः तत्र हि स्त्रिया व्यावि
 तिपदे आदन्तलक्षणो विजुक्तो न तन्निमित्त इत्युक्तः केपटस्त्वशुभेयातिक्विप्शु
 भमिति निपातः अज्ञातादौ कः केण इति ह्रस्व इत्युक्तः मूलपि धनितमिति
 स्वशब्दस्यातो विशेषणमित्यादिना भवत्पदाहरणमित्येते न ग्रथेति भावः स्त्रि
 कायामितीति स्वाशब्दादन्तेन स्वार्थिके अस्तेसायु न स कच अत्यंत स्वार्थिकस्या

20

ने

नार्थमिति अलोपवाथनेन चरितार्थस्य परदृष्टपवाथकत्वे मानाभावेनेन्द्रशब्दे
 रदृष्टपवाथनाय आकारोच्चारणस्यावश्यकत्वेन तदुक्तकल्पनानयकाशेति भावः
 डीविनिः इन्द्रवरुणोति सूत्रं तिन्दीत्यादिव्याहृत्यर्थसदात्तनिवृत्तिस्त्रेणाचविशो
 षडिति भावः सवुत्पतेरिति दावुत्पतेश्चेत्यपि बोध्यम् वङ्गलग्रहणादिति ततप
 वगतिकारकेत्यादेरनित्यत्वेनाप्रवृत्तिरिति भावः सखादिभ्यश्चि सखादया
 अस्सखादिभ्यः कर्तृवेदनायामित्यत्र यद्विज्ञाः सखडः खड्गच्छादयः सखदाख्या
 तनिर्ग्राह्येत्वं तद्वितीयं लक्षणं तत्राख्यातस्य पदशब्दाशयेनाहं कस्यामित्यादि
 ब्राह्मणत्वे मध्येवं तत्पितृपितामहादौ सग्रहमिति बोध्यम् इयंचनाकृते
 ग्रहणा ब्राह्मणक्षत्रिपाद्याकारस्य समत्वादिति बोध्यं वायते इति गोत्राणि इति

श. २.
१५३

शेषः प्रतीकमादायेति. ओषधगवीज्यस्य गोत्रानेत रापत्यसाधारणत्वेन विशिष्यत।
इति स्पष्टेनैवार्थः यत्नेन जातिलक्षणोपकोशोत्रे इति सूत्रस्य भाष्यप्रामाण्येन परि
भाषिकगोत्रस्यैव ग्रहणं अवन्तीत्यादेर्गोत्रत्वाशयेन जातित्वमिति प्राचीनोक्तम्
इष्टमित्यपास्तं. लिंगविशिष्टेति यत्तु लिंगवोधकप्रत्ययात् तत्तत्पुलिंगवैशि।
ष्टस्य प्रातिपदिकत्वं चलाभाय एवं तत्पदादित्वयोगवशपत्वेनोभयत आ
श्रयणोत्पादित्वाभावान्नात्रेयमितितन्त्रे इन्द्राणीत्यसिद्धापत्तेः तस्मात्प्राति
पदिकत्वोपयोगेन कश्चित्नापिलिंगविशिष्टप्रातिपदिकस्येति परिभाषाया
पक्षे तया प्रातिपदिकत्वं तद्व्याप्यमङ्गलं लिंगविशिष्टेति देशाच्चेति टिक
नन्वसप्तम्यधिकरणे चेति निर्देशेन विभक्त्येकादेशस्य तदवस्थाभावज्ञापनाड

23
 तर्गस्यासार्वत्रिकताच्चैकस्यसमस्तप्रधानेपवप्रवृत्तेश्चकारादिभ्यो न दोषो न
 आह - स्रष्टुरित्यत्रेति - वचनमिति ह्यत्यादिपठितमित्यर्थः उपमानाभावादि
 ति उपमा उपमानं सादृश्यं तदभावात् - तस्य समासवाच्यतादित्यर्थः यद्वापमा
 नत्वेन प्रतीत्यभावादित्यर्थः शफोचरित्यत्रापि सादृश्यमूलकः शफत्वारो
 योनततत्प्रतीतिरिति भावः एवं च करभोचशब्देपि आरोपविवक्षाया मृद्भ
 वत्येव यजेन करोहमिरिति व्याख्यातम् - एकैति - तस्य भाष्यं न कत्वात्साधुत्वे
 न नियामकतेत्युचिश्च - डीषिति - अतएव न प्राच्येति सूत्रे यौथेयादिग्रहण
 चरितार्थं तद्विपर्ययद्वयोथेयादिभ्यामणञाविति सार्थिकाजोतश्चेति प्राप्तलु
 को निषेधार्थं तत्फलेचाजेतत्वात् डीप्यास्याद्गतात् डीप्याभावादिति नशा

श. २.
१५४

द्वादिति. पद्यपितृशब्देन नारी सिद्धान्तरीचपुंयोगे डर्वागतथापितरत्नजातिमात्र
प्रतिपादने छायां नरीत्पस्यवारणार्थं नरग्रहणं बोध्यं न तद्वद्विविधानसाम-
र्थ्याल्लोपवाचोऽत आह गणितिति. अल्लोपपरिभाषावाच्यपवन्याय्य इति भावः
अंतरंगत्वेनेति. सामर्थ्याद्वाचोऽनन्वितः न्यायप्राप्तवाच्यस्त्वचितपवेति भावः
कथंचिदिति. सन्नियोगः शिष्टत्वात् नगीकारेणोत्तर्यः तत्कथमिति. स्थाने
तरतमेति. समस्ये तदाटस्य भाष्ये ऊमार्यत्रेत्यादौ यान् नापत्ताद्विषयता
दिति भावः परिभाषयोरिति. तच्चाख्यातग्रंथानुसारेणोदेतैर्दिग्दलान्तोऽस्य
ववाचीनत्वं तरतम इति परिभाषाया इति व्याख्यातं व्याख्येयमिति. नूनरयोरि
त्यावर्तते एकत्रयं चमर्थपट्टीताभ्यां डीनूनरौ डकारस्य च द्विविधिरित्यर्थः

ह्येतत्

निराशापत्नीतितत्रोदाहृतं भाष्ये आशाहरकत्वेन कस्याश्चित्पतित्वमिति भावः
 इत्युक्तेरिति प्रत्ययत्वे हि आद्युदात्तश्च त्येव सिद्धे तद्दे पर्यस्य मेवेति भावः न तौ
 कोरेणेति ततश्च सञ्जातरतम्पाद न दान्तरवेति भावः इतरद्वयम् मनावीमनरि
 त्येतत् समस्तस्येति पतञ्जलस्य ह्यन्यत्र सारणोक्तं टिप्पणं जित्यादा विवात्रापि
 गृह्यमाणविशेषणत्वेमेवेत्युपमानानीति सूत्रभाष्यसमते पदो विप्रयत्नीत्रोणी
 र तिवाच्यम् छांदसत्वावाडीपूतधनयनसंज्ञात्वात् नगीकारे आह छांदसत्वादेति
 डीपूणात्वेति शेषः प्राच इति केपदावादय इत्यर्थः छांदसेषु सूत्रेषु वाग्रहण
 वदिदमेक इत्यपीति तेषां भावः न प्रत्यये इति दशपाद्यनसारणेनेदम् तत्र हि
 न प्रत्ययप्रकरणोत्पिषु पिरसिक्लपेऽपि किदिति उलचप्रकरणकपेऽप्येति परि

शा. २.

१५१

ते कपिसौत्रेति चोक्तम् पंचपाद्योत्त कृषेर्वर्ण्येति न कप्रत्ययः कमेः पञ्चेति श्ल
 जित्युक्तम् पठ्यत इति इदं चासिद्धवत्सूत्रे भाष्ये स्पष्टम् उक्तं यमिति नांतं ह
 यमित्यर्थः एतच्च नस्तद्धित इति टिलोपेतदभावः स्पष्टसूय-नचनस्तद्धि त इति
 टिलोपोनेष्टवद्भावेन देरिति त प्रकृत्यैकाजिति निषिद्धमिति वाच्यम् अस्य मत
 स्य नामधातोर्दृषयिष्यमाणत्वात् तथूनयतोक्तं साध्यमते इति नस्तद्धित इत्य
 स्यापि प्रकृतिभाव इति स्पष्टं पूर्वति प्रकृत्यैकाजिति सूत्रभाष्ये धनितत्वेन पूर्वदि
 लोपाभावेऽपि संप्रसारणे वार्ण्यदंगमिति परदृष्ट्या पूर्वटिलोप इति तस्य दोलभ्यं
 तदुक्तं संप्रसारणदिलोपयोरिति अन्यत्र क्विबेतात्त्वो-अननासिकस्येति दीर्घेऽपि
 एकदेशविकृतन्यायेनानन्तमिति संप्रसारणं भवतीति भावः कथंचिदिति अनेना

27
 रुचिः सूचितात् दीजमेष्टामनमिथानमन्यथान्यपसर्जनादिति सूत्रस्य तदेतविधि।
 जायकताभाष्योक्ताभज्येत किंचाचक्षणा कर्त्रादिदृष्टार्थस्यापिश्वशब्दार्थत्वेन त
 स्थानपसर्जनत्वादस्यैव डीषः प्राप्तिरभिव्यक्तेति न्यायस्तु पदपदकार्यविषयपवे
 तिभावः इत्याहु रिति अत्रासूचिवीजंतु आकडासूत्रस्य भाष्यविरोधः सूत्रद्विसम
 स्तद्धततद्विज्ञातसर्वनामजातिसंख्यासंज्ञातिरिक्तप्रातिपदिकमात्रस्य गुणवा
 चनसंज्ञाकृतावहुशब्दश्च संख्या अत्रार्थः वहुग्रहणमपि माने सत्त्वे निविशितः।
 त्यादिगुणलक्षणमपि तदेकतायन्तमिति अन्यत्र प्रपंचितम् - व्यर्थमेवेति उत
 रायमिति वदतो मते इति शेषः गोणीवतिरिति लक्षणोत्पत्त्यर्थः न तेषां गोणी साद
 र्यसंबन्धमूललक्षणायापवगोणीतात् ३३ अति सूत्रेति अपादाने स्त्रियां।

श. २.

१५२

चञ्जउपसंख्यानंतदंताच्चवाडीधितितत्रोक्तं उपेत्यायीयते अस्या इति विग्रहः दी।
र्चाच्चारणोति नवेन्द्रादिशब्देभ्यश्चावर्त्तणीएचिटेलेपे उं द्राणीति सिध्यर्थतत्-
अदंतताभावेन तत्राप्रोक्तः पटविभज्यते इति तत्र नकारोच्चारणसामर्थ्यात् अ-
तर्कमानुरोधेन च पूर्वमकारस्ततोऽनुगतिवोच्यम् स्पष्टार्थदीर्घाकारादेश-
उक्तः प्रसंगादिति उं द्रादिशब्दे इति भावः अकारोच्चारण इति अन्तर्कीति शेषः
अलोपो न इत्यस्य बाधेनेति अलोपो न इत्यत्र लक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाषया अ-
प्रवृत्तेर्बहुव्रीहेऽथ स इति सूत्रभाष्यसंमततयाऽकाराभावेऽवश्य प्राप्तस्या-
लोपो न इत्यस्य बाधेनाकारोच्चारणस्य चारितार्थादित्यर्थः नभविष्यतीति प-
वंचनतद्धाथार्थमकारोच्चारणमिति परद्रष्टृपस्य तेन बाध इति भावः परद्रष्टृपवाथ

28

तेष्वकारप्रश्निष्ठ इति तद्वार्तिकप्रत्याख्यानयेति शेषः शेषः अभिज्ञिद्विदमृदि
 त्यादिसूत्रेऽभिव्यामित्यनुवृत्तेस्तस्य गोत्रार्थकत्वेऽपि न तत्र डीप्सिद्धेतेपीष्टः सं
 ज्ञाकेतिसूत्रेऽप्यतद्भाष्यप्रमाणपाठेकान्वेथकपरिभाषया अप्रवृत्त्यागर्गादि।
 यत्र यवग्रहणमिति भावः एवमिति अकारः प्रश्निष्ठ इत्यर्थः प्रातिपदिकसं
 ज्ञार्थमिति तत्फलं च डीप्सिति भावः नचलिंगविशिष्टपरिभाषया तत्सिद्धिः प
 तत्सूत्रस्येतत् समानार्थभाष्यप्रामा नास्याः स्त्री प्रत्ययप्रकरणः न्यस्थितेः
 सामर्थ्यादेवेति अप्रातिपदिकत्वेपीति भावः उच्चारणार्थ इति तेन रुक आदे
 शसिद्धिः निष्करणेनेति असंज्ञातविरोधन्यायसद्वृत्तेत्यर्थः नतिति अल्प
 वयस्यदायामपि प्रयोगादिति भावः गौण इति पुंसाः संयोगवृत्तौ दृष्ट्यादिति

एते

प

श २.
१४६

भावः दृग्गतत्वादिति द्वाभ्यां शताभ्यां क्रीतादिशतेत्यादौ निषेधश्चरितार्थः त्र
दिकनोलक कम्बलमिति अपरिमाणतेष्वेतयोर्ग्रहणं नियमार्थं उन्मानस्य
वेदिस्रकम्बलयोरेवेति तेनात्यत्रोन्माने द्विपली द्विनिष्क्रीत्यादिसिद्धिः श्रुता
त्वादिति श्रुतात्वाकार्यवोथोत्तरयेन विधिरित्यस्य प्रवृत्तेस्तत्काले श्रुतत्वा
त्तेनैव संबंधे जाते पश्चात्तदंतविधावपि पुनर्व्यापारेऽस्मान्भाव इति भावः उहा
पीति इहैवेत्यर्थः सिद्धत्वादिति षोडशहस्तप्रमाणं दण्डार्थकाण्डशब्दस्तु
तिर्य्यङ्मानमिति न तस्योर्थमानत्वमिति भावः प्रमाणवर्तत एवेति परिच्छेदके
वर्तत इत्यर्थः तत्समावादिति वृत्तिसमावादित्यर्थः द्वयसंचालगिति तस्या
यं भावः आपामो र्ध्वं तच्च द्विविधं तिर्य्यङ्गं च उन्मानं च तलादाववोप्ये

30

नमीयतेतद्विदं च विनिगमनाविरहादिति प्रमाणवाचिताभावेति तिर्यङ्मा।
 नस्यैवप्रमाणत्वात् तिर्यङ्मानस्यैवायामपदेनप्रमाणलक्षणाग्रहणनद्वर्थमा
 नस्य उद्दिमानेकिलोत्मानमित्युक्तेरितिभावः द्विगोर्लु मित्येवोपिप्रमाणे
 त्वन्वर्ततेयवेतितात्पर्यम् प्रमाणत्वेनप्रसिद्धाशति तिर्यङ्मानत्वेनप्रसिद्धा
 इत्यर्थः शमादीनामृथाथरदिगवस्थितवस्तुपरिच्छेदकत्वेपितिर्यगवस्थित
 वस्तुनोपिपरिच्छेदकत्वात्तत्वेनप्रसिद्धिरक्षता अन्यथेति नचप्रमाणलक्ष
 णत्रसमर्थानांप्रथमाद्वैत्यतोवेत्यनवृत्तेरुक्तप्रयोगसिद्धिः आद्यपद्योरनुवा
 र्त्तनेनवेत्यस्याप्यसंबंधात् लक्षणादिति शमइत्यादाविवेतिभावः सामर्थ्यादि
 तितिर्यगवस्थितवस्तुपरिच्छेदकत्वेपिसामर्थ्यात्प्रमाणपदस्यपरिच्छेदकमा

31

श २-

६५-ति

त्रपरत्तमितिभावः लृगप्यादियतइति इदमपि वृत्त्याशयवर्णिमात्रवस्तुतस्तद्धौष
रुषौप्रमाणमस्याइत्यर्थेतदस्यपरिमाणमितिठक्ठजोर्वाथर्थ्यतिलुकिशास्त्र
स्यचारितार्थात्रदाक्षेपेनमानंतत्रहिपरिमाणशब्देनोत्तरसूत्रान्तरोयेनपरिच्छे
दकमात्रग्रहणमित्तत्तम् नादेशेनेति अतएवऊयसोनकारोलिङ्गयिकारेइति
वार्तिककृतोक्तम् एतेनलाक्षाणिकत्वादस्यानोह्लोपोनइतिनस्यात् कुंडोय
न्यादिभ्यश्चाचारक्विप्वात्मनेपदार्थंचडकारइत्यपास्तम् अत्रत्यवार्तिकभाष्यप्र
माणेनानग्रहणेप्रतिपदोक्तपरिभाषायाश्चाचारक्विवभावस्यचतदंतेआत्म
नेपदाभावस्यवाकल्पनात् तदयुक्तमिति अंतर्वर्तीत्यत्रमतयोप्राप्तेरितिभावः
तन्मुखेतिविभाषासहर्वस्येत्यत्रयज्ञसंयोगइत्यस्यासंबंधात् अतएवाशयात्प

32

३३
 व्यपवादः व्याचक्षाण इति अकचसत्तावेकल्यकमितेव्याचक्षाण इत्यर्थः स्त्री
 त्वमेवनास्तीति सोऽज्ञातावात्मनिसंविधात्मीयेषास्त्रिंशत्पाथनेकोऽज्ञादितिभावः
 संज्ञाविषयकमिति संज्ञाया अपि संज्ञादृशापोऽप्येति पुंस्त्वनिषेधेन भाषितं पुं
 स्त्ववोथनादभाषितं पुंस्काच्चेत्यनेन सिद्धिरितिभावः अतस्तस्यार्थिककांतवि
 षयंचेत्यपि बोध्यम् उपलक्षणमिति भस्त्राशब्दसाहचर्येण व्याख्यानेन च श्रु
 तानुपूर्वीकस्यैवैषाशब्दस्य ग्रहणमतयैवैषा द्वेन नृर्वे उदाहरणमिति भाष्ये
 येषेत्येवोक्ते अन्यथा यतस्तीत्येववदेदितिभावः सुभ्राजिकेति बहुव्रीहेश्च
 पिततः सार्थिकः क इतिभावः यतेनातः स्थानिकत्वाभावादत्राप्राप्तिरित्यपास्त
 म् परविशेषणत्वेति संसदायस्य भाषितं पुंस्त्वत्वेपितदवयवद्वयदशब्दस्यात

६

श २-
१४७

तेनततः परतात्परविशेषणोदोषः स्यादेवेतिभावः द्रस्यपक्षेति वद्वजसावद्वा
जसुत्पवस्थायांकपिसुप्लुकिप्रत्ययलक्षणेन भागद्वयसुसंवृततात्समा
ससंज्ञायांसमासांततिशास्त्रवलात्कवंतस्यैवसमासत्वेनोपसंज्ञनेस्त्रीप्र
त्ययांतसमासदृपप्रातिपदिकाभावाद्दोस्त्रियोरितिद्रस्यत्वाभावेवेणइति
द्रस्यत्वेचनकर्पीतिनिषिद्धेआपोःन्यतरस्यामितिद्रस्यपक्षेकपःप्राग्वर्तिनः
खद्वशब्दात्परस्यापोभाषितपुंस्कादिहितेनतत्स्थानिकाकारस्यायंविक
ल्पःद्रस्यभावेतवद्वखद्वकतिभावः प्राचआङ्गिरिति नचस्त्रियामित्यस्य
समाणाविषणत्वाद्दोषः अनपसंज्ञनाधिकारेणतदेतवियेरिवस्त्रियामि
त्यस्यस्त्रीप्रत्ययप्रकृतिविशेषणतोयाश्चज्ञापननादोषात् अतएवथी

शे

वानमिति क्रांता अतिथीवरीसि धृतिप्राधान्येन तद्विशेषणताया न्याय्यता च
 अन्तपसर्जनादिति तत्प्रमाणस्यैव विशेषणं अतएव कोभकारयसिद्धिः
 अन्तया कुंभकारेणोपपाद्यते कुंभेन समासपिकेवलस्यकारस्य प्रातिपद-
 दिकत्वेन तदर्थस्यापि स्त्रीत्वेन योगात् ततोऽपि कुंभेनैकार्थीभूतस्यापि विशि-
 ष्टस्यापत्येन योगे तस्यायोगस्य वक्तुमशक्यत्वात्तेनापि योगे कदाचित्ततोऽपि
 विशिष्टस्य तन्निवृत्तिता गताभावेन कुंभशब्दोकारे ह्यनापत्तेः निःकृष्ये का-
 र्थीभावस्यैव प्रत्ययोत्पत्तिनिमित्तत्वेन मानसमुदायेनैकार्थीभाव अवयवेना-
 पितस्यैव सत्वात् न च समुदायान्दीप्यपि अन्तपसर्जनस्त्रीप्रत्ययो तदादिने-
 यमाभावेन कदाचित्कारीशब्दादापत्तिरुवापीति वाच्यं यत्तदधिकारसाम-

35

स

र्थादेवतदादिनियमाभावेनाधिक सौवकार्यवोध्यते न तन्मनस्येत्यदोषादिति तदाशा।
 योविस्तरस्तन्यत्रवोध्यः पुंयोगेपि स्यादिति उच्यते तद्दीपित्वर्थः प्रसक्त इति अनेनेव
 सिद्धेन तत्रानुग्रहणं तं तस्मात्पत्यस्त्रीत्यत्रजातिलक्षणाङ्गीषुवायनार्थमिति वोध्यम् अ
 त्रहीति नैचेवमन्यपसर्जनाधिकारचारितार्थमूलोक्ततदंतविधिज्ञापकतातय
 यतिरिति वाच्यम् लक्ष्यान्सारिव्याख्यानेन स्त्रियामित्यस्पष्टमाणा विशेषणतया
 पितृद्वाराणसंभवात् तस्माद्दुर्गुरुचरेत्येवत द्यावर्त्यतच्च तदंतविधिं विना नोप
 पद्यते इति तज्ज्ञापकत्वं स्त्रियामित्यस्पष्टमिति विशेषणतज्ज्ञापकत्वं चेति वोध्यम्
 तत्करणोपत द्याहृतिरपि अनेनेवोपसर्जनपदेनोभयोरपि ग्रहणमिति ता शया
 त्रग्राह्यकार्यमिति उच्यते तद्दीपित्वर्थः तच्छीलिक इत्युक्ते सप्तदश्यां प्रहरणमिति गोडाणे

तिषष्टीत्यने- संवेधिनीति तज्जन्मेत्यर्थः अर्थासंगतिमिति नद्विधातैर्कहत्वेकिंता
तद्वाच्यक्रियाप्रत्येवेत्यर्थः समासान्वयपत्तिः तज्ज काभ्यामितिनिषेधात्- उपथालो
यप्रसंगस्तुगमेरिदित्यादाविवजनिथसिभ्यामित्यादाविवचानकार्यसूत्र्यभंगमि
थानेकतइत्यर्थः सौत्रतादितिपरे- भाष्यकेपदेति- इदमेवयुक्तम्- प्रकृतिशब्दस्य
तत्रैवप्रसिद्धेः प्रत्याख्यानपरभाष्यसंमतत्वाच्च- किंचहृत्तिमन्त्रेकारकइत्यधिकृत
स्यकारणसमान्यवाचिनोनिर्द्धारणसप्तम्यतस्यान्वयोः संभवी- नद्विकारणानांम
येउपादानकारणमिति वत्कारणानांमथेकारणमिति संभवति भावेऽस्तिविति व्या
ख्यानाज्जुनिसाहचर्याच्चेतिभावः प्रभवती प्रभवनमत्रप्रथमप्रकाशः सूत्रेभवनम
प्येतदेव- अप्रयोगइति- तदंतशब्दाज्ञानेपितदर्थज्ञानेइत्यर्थः यथाप्रविशपिण्डीमि

ति

शर-

१८०

नि

त्वादाविष्णोऽतिसूत्रभाष्योत्तरीत्यावाक्येकदेशप्रयोगसंक्षेपेन दसहृत्यासंष्ट्या
वाक्यार्थबोधकतातया प्रकृत्येपीति बोध्यम् एवं फलेभ्यो यातीत्यादावपि अर्थद्वय
युक्तादिति तदर्थपरिच्छेदादित्यर्थः सिद्धत्वादिति अन्वययोगेन तेन सिद्धिः द्वार
ण प्रयोजकीभूतयर्मानमिथानात् परस्परप्रतियोगिकभेदस्य परस्परवृत्तित्वेनापि
नि द्वारकत्वात् तुल्यत्वादित्यदन्वयः कातरश्च पिवत्कंशकत्वादिति भावः केपदश्चि
मेरुष्टुष्टादारभेति यातं जलभाष्यप्रयोगोपि बोध्यः आरभेति अवयिमादायेत्यर्थकं
तत् आदिप्रकारार्थं प्रसूतिशब्दयोगेन नपेचमीमानाभावादित्येत्यत्र विल्लरः वि
शेषणां शास्त्रेनेति तेन विनेति मर्यादात्तेन सहेत्यभिव्यक्तिरिति ह्येतावति भा
वः अस्मादेव निर्देशादिति यत्नेन सूत्रेनैवेति तत् यत्तद्धटकीभूतप्रत्योऽप्रति

निवर्त्य कत्वाभावेन कर्मप्रवचनीयत्वाभावात् उपादीयते इति अस्पष्टत्वादिः दत्तस्य
 तत्त्वस्य सत्त्वादेः प्रतिनिर्यातने पराह्यपदानम् तृतीयेति हेतुतृतीयेत्यर्थः हर
 दत्तग्रंथेति भाष्येन न दृश्यते इह अगोस्त्रियांचेत्पत्र सन्निहितैवेति उभयोः
 समञ्चयस्तु व्याख्यानादिति बोध्यम् सप्तमीति प्रातिपदिकार्थमात्रेति शेषः तद्धि
 शेषवत्त्वमिति सत्त्वचनप्रातिपदिकार्थत्वविशेषणत्वमित्यर्थः दृष्टान्तिकार्थभेदस्य
 सोदाहरणे क्रियाविशेषणत्वेनासत्त्ववाचिता बोध्या समस्यधिकरणोच्चेत्पत्रान्नद्वे
 तनास्यसंबन्धो व्याख्यानादिति बोध्यम् क्रियान्द्रव्यमिति पंचतत्त्वसमानाधिकरण
 विशेषणत्वादत्र श्लोकशब्दस्य द्रव्यवाचित्वमिति भावः तमन्वयेति प्राचाग्रथमा
 न्वयेत्यर्थः तदन्वपपत्तिः असत्त्वान्वपपत्तिः कृदभिहितभाववदिति वैयर्थ्ये दृष्टं

39

श. २-

१८८

ग

तः यद्वापकायत्कृमिपादिहृदमिहितभावेत्यर्थः उत्पादाविति उदसपलक्षणम्
 पचतीत्यादावपिकारकगतसंख्याक्रियायामारोप्यते तत्रैव तदन्वयस्य षड्भाष्ये
 उक्तत्वात् भवतीत्यादाविति यषपमृगोथावतीत्यादिशब्दार्थः लिंगस्येति तन्निवृत्ति
 तविशेष्यतायामेव द्रव्यत्वमिति भावः क्रियानाथारेति धातुर्यानाथात्पर्यः करणा
 तादिभिरितियावत् स्वान्निरित्यदोतरवाच्यक्रियानिवृत्तिपिकरणात्तादिभिर्न युज्य
 ते इत्यर्थः इयमेवल्लिङ्गणात्तादिभिरसंबन्धेनैव असत्त्ववृत्तेत्येतदपेक्षस्त्रीलिंग
 निर्देशः इति पंचमी ॥ प्रत्ययार्थस्य संबन्धस्य प्रकृत्यर्थं राजार्थं प्राधान्यादि
 ति संसर्गविशेषोभयनिवृत्तित्वस्य प्रकारतायां स्त्रीकारादिति भावः तदर्थं प्र-
 कृत्यर्थं विशेषम् पक्षार्थसंबन्धेनेति भावः यत्तदर्थशब्देन प्रत्ययार्थः संबन्ध इति

40

३

त

श. २.
१. ६-

पथेणाशास्त्रेण वा सद्रूपसंबन्धेनेत्यर्थः ततः पेरणनायमनुवर्तते इत्यत्र सर्वविभक्तिः
कः षष्ठात्तात्तसिरिति बोध्यम् समुच्चीयत इति - अतः षष्ठीपञ्चम्योरेवात्र विधानमित्य
र्थः नत षष्ठीति विधीयत इति शेषः षष्ठी द्वितीया तृतीया अत्र न विधीयत इत्यर्थः
तत्राद्योपात्ता अन्ते समुच्चीयते इति बोध्यम् समुदायविधानाभावे तात्पर्यम् उक्तम्
सूत्रद्वये इति अयं भावः अत्र शेष इत्यस्य संबन्धे विभाषोपसर्ग इत्यत्र शेष इति संबन्ध
ते उक्तम् नाद्यदिवस्तदर्थस्येत्यनेनैव समासाभावस्य सिद्धत्वेन सूत्रे वैपर्ययापत्तेः न
च यद्विषयशिष इत्यस्य प्रवृत्त्या यद्वै समासप्रवृत्तिः फलं नोपसर्ग इति न्यासेन दि
व इत्यस्य निषेधे शेष षष्ठा समासविकल्पेन रूपद्वयस्य सिद्धतया विभाषाग्रहणस्य
तथापि वैपर्ययात् - नात्वे वेदेपि विभाषोपसर्ग इति सूत्रेण कर्मणि द्वितीयायाः

तन्न तस्य संसर्गविधयेवमानस्य भाष्यादिसंमतत्वात् उक्त्यायेति प्रकृत्यर्थस्य
 वप्रत्ययार्थः प्रतिप्रतिप्राधान्यापत्तेरित्यर्थः राजसंवेधी पुरुष इत्येव बोधादिति भा-
 वः शेषताभावमुपपादयति पुरुषशब्द इति इदमपि कर्मादीनां संवेद्यसामान्ये
 नान्वयविवक्षाणामपि नाह्वमिति शेषेषणीति सूत्रेण सिद्धत्वादिति भावः अष्ट
 सूत्रीति कृतोर्थेति सूत्रे ह्यत्रितीत्याश्रितम् वस्तुतस्तु त्रयो ग्रहणं नान्वर्तते म
 येष्विच्छेदादित्यने तेषामसमसूत्रीति बोध्यम् अन्वर्तते इति अतएवाधीगर्थेति
 सूत्रे शेष इति वर्तते इति भाष्ये उक्तम् तन्न तद्वलाल्पगभावोस्तु समासाभावः कुत
 इत्यत आह तथा चेति प्रतिपदविधानाद्यष्टीनसमासत इति वार्तिकवलात्तथा क-
 ल्यानेति भावः वस्तुतो निषेधवार्तिकेन वादयेमानि सूत्राणीति बोध्यम् स्मरणमि

ष

श. २.
१८६

ति करणत्वेन कृद्योगवद्भेदेति अतएव समासनिषेधप्रकरणोपत्तानि नोक्तानि त
 यासति कर्मोद्यर्थकषणमपि समासनिषेधापत्तेः दि वस्तुदर्थस्यैतत्प्रकर्मणी
 त्वस्य कर्तव्यतापत्तेः ननु शेषत्वाविवक्षायां कृद्योगवद्भेदो वैकल्पिकसमासांगीका
 रेऽर्थीगर्थेत्यादीनां वैषम्यमत आह तत्र वेति करणत्वेन संस्मरणदिशब्दैः कृद्योगव
 द्भासमासेऽनोभावे कर्मवचन इत्यस्या प्राप्तिरिति भावः मातृस्मृतमिति आदिक
 र्मणि कर्तरियः कः प्रशब्दे विनापि अनुदात्तादौ आदिकर्मवोथवदत्रापि प्रकरणा
 दि नातद्वोथसंभवः एतेनात्र कर्मणि के कर्मण उक्तत्वादर्थीगर्थेत्यस्य विषय एवे
 नभावेतत्को दुर्लभः सकर्मकत्वात् गत्याद्यर्थताभावात् करि स दुर्लभ इत्यप्यस्तम्
 कर्मणः शेषत्वेन विवक्षायां विवक्षितकर्मत्वेन भावेत्तस्य सुलभत्वाच्च पक्षी चे।

त

तिचस्त्वर्थे- एवं च तत्र समासाभावोपि फलमिति भावः उल्लभमिति- अर्थशब्दस्य हि
 तीयांतत्वे तत्र कम- र्थमित्युचितम् प्रथमांतत्वेऽर्थशब्दस्य पुंस्त्वान्न पुंसकत्वं उल्लभमि
 ति भावः कथंचिदिति अद्योक्तिरुच्यते लक्षणाभावोऽर्थासंगतिश्च कोऽर्थः किमर्थ
 मिति सामान्येन पुंसकत्वाप्रयणंचेति भावः तेनेति यत् सर्वनामसूत्रशेषभाष्ये भे
 दतः सर्वनामत्वे तृतीयाप्रयोजनम् सर्वनामसूत्रतीयाचेति तत्र य- अतः सूत्र- या
 मते अतएव सूत्रोपन्यासः न तत्र हत्वादि सर्वनामविषयकै पदादिरोधात् हेता- वि
 वित्यत्रोपन्यासस्य निर्वीजत्वापत्तेश्चेति बोध्यम् पंचम्यपीति अत्र सार्वविभक्तिकस्तु
 षष्ठ्यन्तात्तत्त्विरित्यन्ये चिंत्यप्रयोजनमिति उदमत्रैव सूत्रे भाष्ये स्पष्टम्- समानार्थे
 करणे बोध्यमिति स्वाधिकारात्परेण वा सत्त्वविधिर्न तत्र परेणो नितृतीया- ततः

दं